

udtrykkeligt er undtaget, har Europa-Kommissionen fået den primære kompetence til at administrere EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og artikel 82 og enekompetence til at meddele fritagelse efter traktatens artikel 81, stk. 3.

Det følger dog af artikel 9, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17/62, at de nationale myndigheder i henhold til EF-traktatens artikel 84 forbliver kompetente til at anvende EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og artikel 82, sålænge Kommissionen ikke har indledt nogen procedure i medfør af forordningens artikel 2, 3, eller 6.

Rådets forordning nr. 17/62 finder i medfør af Rådets forordning nr. 141/62 ikke anvendelse på transportsektoren. For denne sektor er der imidlertid gennemført tilsvarende kompetencefordeling mellem Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder for så vidt angår EU-konkurrencereglernes anvendelse på dele af land-, sø- og lufttransportområderne, jf. Rådets forordning nr. 1017/68, artikel 15; Rådets forordning nr. 4056/86, artikel 14 og Rådets forordning nr. 3975/87, artikel 7.

De nationale konkurrencemyndigheders anvendelse af artikel 81, stk. 1, og 82, når Kommissionen ikke har indledt procedure, forudsætter imidlertid, at lovgivningen i medlemsstaterne giver de nationale konkurrencemyndigheder proceduremæssig kompetence til at anvende traktatens artikel 81, stk. 1, og 82.

Efter den gældende lov kan Konkurrencerådet i medfør af § 14, stk. 1, 2. pkt., behandle sager, som henvises fra Kommissionen, men behandlingen af sådanne sager sker efter forbudsbestemmelserne i konkurrencelovens § 6, stk. 1, og § 11, stk. 1.

Kommissionens meddelelse fra 1997 om samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder ved behandling af sager, der henhører under EF-traktatens artikel 85 og 86 (EF-Tidende 1997, nr. C 313, s. 3) lægger op til, at Kommissionen henviser flere sager til de nationale konkurrencemyndigheder. Kommissionen anbefaler i denne samarbejdsmeddelelse, at der indføres hjemmel til, at de nationale konkurrencemyndigheder kan anvende artikel 81, stk. 1, og 82 direkte. Konkurrencerådet har på grundlag af samarbejdsmeddelelsen indtil videre kun fået henvist én sag til behandling efter konkurrenceloven.

Kommissionen arbejder mod en endnu større decentralisering, jf. Kommissionens »Hvidbog om modernisering af gennemførelsesbestemmelserne til EF-traktatens artikel 85 og 86« (EF-Tidende 1999, nr. C 132, s. 1). Det er en forudsætning for en yderligere decentralisering, at de nationale konkurrencemyndigheder selv har kompetence til at anvende EU-konkurren-

cerreglerne, og at de proceduremæssige midler til at sikre en effektiv overholdelse af bestemmelserne i artikel 81, stk. 1, og 82 er til stede.

Dansk deltagelse i decentraliseringsprocessen gør det derfor hensigtsmæssigt at indføje en udtrykkelig hjemmel i konkurrenceloven til, at Konkurrencerådet kan påse overholdelsen af bestemmelserne i artikel 81, stk. 1, og 82. Herved bringes den danske konkurrencelovgivning på linie med konkurrencelovgivningen i mere end halvdelen af de øvrige medlemsstater.

En sådan hjemmel for Konkurrencerådet til at påse overholdelsen af artikel 81, stk. 1, og 82 indebærer endvidere, at der skabes grundlag for, at Konkurrencerådet eventuelt ved yderligere decentralisering tillægges kompetence til at kunne gribe ind over for konkurrencebegrænsninger, der skabes fra virksomheder beliggende i Danmark, men hvor virkningerne både rammer inden for og uden for Danmark, samt hvor virkningerne alene rammer uden for Danmark.

Det foreslås derfor, at det udtrykkeligt fastsættes i konkurrenceloven, at artikel 81, stk. 1, og artikel 82 finder direkte anvendelse, og at Konkurrencerådet tillægges kompetence til at anvende artikel 81 og 82 og de hertil knyttede retsakter.

Sager, der henvises fra Kommissionen, vil herefter skulle behandles af Konkurrencerådet i medfør af lovens § 6, stk. 1, § 11, stk. 1, eller lovforslagets nr. 25 (§ 23 a). Forudsætningen for, at en sag behandles efter lovforslagets nr. 25 er dog, at foreligger en mærkbar påvirkning af samhandelen.

Stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at det er Konkurrencerådet, der som national myndighed har kompetence i henhold til EU-konkurrencereglerne. Som udgangspunkt har Konkurrencerådet kompetence, sålænge Kommissionen ikke har indledt nogen procedure, jf. Rådets forordning nr. 17/62, artikel 9, stk. 3; Rådets forordning 1017/68, artikel 15; Rådets forordning nr. 4056/86, artikel 14 og Rådets forordning nr. 3975/87, artikel 7.

Bestemmelsen i § 23 a, stk. 1, 2. pkt., angiver alene, hvad der er gældende ret ifølge EF-Domstolens praksis. Forbudsbestemmelserne i EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og 82 gælder således også i Danmark.

Artikel 81, stk. 1, forbyder efter sin ordlyd:

»Alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem Medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet...«